

talle Rauenburt hertsogi aunnime ja wana riigikantsler elas sest saadik Friedrichruh loosis ühiskut elu, kuni surmi ta nüüd, 84 a. wanaduses, ära kutsus.

Bismarcki iseloomu ja tegewuse tundemärgi lühikese sõnaga tähendades, peab ütlemas, et ta enuasi igatahes walju wäe ja wõimu pääle toetas ja neid abinõusid suure osawusega leida ja tarwitada oskas. Raud ja weri oli tal juhtsõnaks, kui ta Sassa riiki hakkas üles ehitama, raua ja were pääle lootis ta ta riigi sisetiste olude loomises, kui talle selles talistust juleti teha. Ta astus isamaa juurde ja wõimu ja oma keisri ja selle trooni eest iga abinõuga wälja, mis iganes saadawal oli.

Seakontsert.

L. Maurice rahajutu järel G. Brünfeldt.

1.

Barthel Popusch, Preisi kuningas Friedrich Wilhelm I. kaardiwäe muusikakoori kapellmeister, läis oma toas ägedasti edasi tagasi.

„Ära süta mu pääd ilmaaegu luumaks ja jäta hülmimine!“ sõnas ta selle juures karmilt ühe ilusa, walge pääga neiu wastu, kes laua ääres istus ja libedasti nuttis. „See kõit ei aita midagi. — Ja sina, Grundmann,“ pööras ta end siis ühe noore tumedalt waatawa kaardiwäesoldati poole, kelle õiga muusikamärgi ehtis ja kelle pää peaaegu lae alla ulatas,“ sina pealsid mulle weel ise õiguse andma ja tüdruku järel jooksmise maha jätma. Sinul pole midagi ja temal pole midagi, millest tahate

siis dieti elama hakata, nimelt weel, kui peenilest peret juurde poeb?“

„See küsimine on küll wäga õige, kapellmeisteri herra,“ lausus soldat, „aga meie armastame üksteist, Leeni ja mina ja saäl tulewad inimelele puimamõtted iseenelest päha. Meie ei tahagi muud, kui ainult Teie luba, siis wõime oodata, kuni mõni õnnelik juhtumine minu elulorda muudab.“

„Õnnelik juhtumine!“ pillas wanamees. „Praegu saad neli krossi palka; üks õnnelik juhtumine, see tähendab, kui meie armuline kuningas lord bääs tuius on, wõib ta su palka wiie krossi pääle tõrgendada; usud sa, et sellega weel perekonda jõuad toita?“

„Seda oleks muidugi weel wähe,“ lausus Grundmann. „Aga teie teate ju ise Popusch, et ma paari muusikatülki olen komponeerinud, mis rahwale meeldiswad, wabest suudan ajajooksul oma ameti tõttu —“

„Ah, lori, ja muud mitte midagi! Sinu waimuanete eest ei maksa sulle leegi mitte midagi, seda tead sa ise niisama nagu minagi. Mõnda siis jääb õi nii nagu ütlesin: ilma selge tunnistuseta, et naist toita jõuad, ära sellest enam räägi!“

„Isa!“ polus neiu.

„Kapellmeisteri herra!“ oskas soldat.

Sel filmapiigul läis üks labti ja üks teenri ühikonnas priske naeru näogo pois oetus siise.

„Tere, faksad,“ hüüdis ta imestades ühe oisast teise oisa waatades. „Wälk ja paul! — nagu kindrali herra von Blankensee ütelda armastab — mis siis sin on olnud?“

„Tere Ruprecht,“ wastas Popusch. „Leeni ja Grundmann nuruwad minu läest abielusse astumiseks luba.“